

dringsforslag, der foreligger, saa kan jeg ikke andet end udtale mig for selve Sagen. Jeg er fremdeles af den Anskuelse, at det er et Foretagende, som er i høj Grad vigtigt, og jeg vilde ønske, at det blev udført saa snart som muligt; men, idet jeg er af den Anskuelse, saa kan jeg dog ikke gaae saa vidt, at jeg kunde tilraade Thinget for Dieblicket at gaae ind derpaa. Man vilde nemlig derved paa en meget væsentlig, og i mine Tanker paa en meget farlig Maade afvige fra de Principer, som ellers blive fulgte, hvor der er Tale om Bygningsforetagender. Man overveier da paa det Allernøieste de Udgifter, som de foranledige; man forlanger meget detaillerede Overslag, og man gjør enhver enkelt Post til Gjenstand for en særlig Bedømmelse, og det er først, efter at have overveiet Alt, at man bevilger det Fornødne. Paa Indenrigsministeriets Budget, navnlig i det opløste Folkething, bortskar vi saaledes forskjellige Bevillinger til Beløb af nogle Hundrede Rigsbankdaler, og jeg troer derfor ikke, at vi kunne bære os anderledes ad her, hvor der forlanges 30,000 Rbd. til Paabegyndelse af Arbeidet, saa meget mindre som Ministeriet er rede til at foretage nye Undersøgelser. Der som der var nogen Grund til at frygte, at dette Arbeide derved skulde blive udsat i en længere Tid, saa kunde der maaskee være Grund til Bevillingen nu, men man huske paa, at der foreligger et andet Forslag, hvorved Regjeringen foreslaaer, at der skal bevilges 500 Rbd. til at lade denne Sag undersøge; derved har man jo et bestemt Løfte om, at Regjeringen i alt Fald vil tage Sagen under Overveielse, og jeg troer derfor, at man indtil videre ikke bør gaae ind paa de ærede Forslagsstilleres Undringsforslag (En Stemme: Saa maae vi vente et heelt Aar!). Jeg maa gjøre den Rigsdagsmand, som siger et heelt Aar, opmærksom paa, at vi ville være langt inde i Aaret, naar Finansloven bliver vedtagen, hvorefter Undersøgelsen først vil blive foretaget, og saa maa Arbeidet jo dog opsættes til næste Foraar.

A. Sage: Maaskee jeg ogsaa maa gjøre en personlig Bemærkning.

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand har Ødet, for at gjøre en personlig Bemærkning.

A. Sage: Da saamange Talere ere indtegnede førend jeg, kan jeg vel ikke have stort Haab om at kunne komme tilorde, og jeg vil blot derfor gjøre det ærede Thing opmærksom paa, at det synes at være lidt haardt, at, naar man gjør et Forslag, som et halvt eller heelt Dusin ærede Medlemmer modsatte sig, man saa ikke faaer Lov til at forsvare det. Jeg troer, at jeg skulde have været istand til tilstrækkeligt at imødegaae de Indvendinger, som ere gjorte. Forøvrigt skal jeg tillade mig den Bemærkning, at vi kun have afhandlet et eneste Punkt og to Undringsforslag af et heelt Afsnit, og henstille, om Thinget derfor ikke skulde være tilbøieligt til . . . (Formanden ringer).

Formanden: Jeg maa gjøre opmærksom paa, at jeg ikke kan erkende dette for en personlig Bemærkning, og at jeg ikke kan Andet end tage den ærede Rigsdagsmands Uttringer for en Anticipation af et Spørgsmaal, med Hensyn til hvilket jeg ikke kan tilstede nogen Forhandling. Der er allerede indkommet en Begjæring om Afslutning af Forhandlingerne, og, efterat den er kommen i min Haand, kan jeg ikke tilstede, at Forhandlingerne fortsættes. En reen personlig Bemærkning betragter jeg ikke som nogen Fortsættelse af Debatten, men en videre Udtalelse kan ikke finde Sted.

Afslutning af Forhandlingerne er forlangt af følgende Medlemmer, nemlig: Jung, Schovelin, Høier, J. J. Nielsen, Rothe, Ballentin, Condryp, Luxen, Olesen, Wad, Fischer, G. Jensen, Lindholm, Rasmussen og J. Jensen.

Ved den derpaa foretagne Stemmegivning vedtoges Afslutning med 52 Stemmer mod 24.

Man stred derefter til Afstemning, hvorved